

Chambre des Représentants

SESSION 1961-1962.

20 JUIN 1962.

PROJET DE LOI

portant premier ajustement
des prévisions budgétaires pour l'exercice 1962.

RAPPORT

FAIT AU NOM
DE LA COMMISSION DES FINANCES (1),
PAR M. MICHEL.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission a pu terminer l'examen de ce projet en une seule séance.

Le Ministre des Finances expose d'abord sa volonté de respecter scrupuleusement les prérogatives du Parlement en appliquant, comme il le fit l'an dernier, la méthode qui consiste à soumettre au vote des assemblées législatives les suppléments de crédits dès qu'ils deviennent inéluctables. De cette façon, le Gouvernement évite une dislocation du budget initialement prévu.

Le présent feuillet contient une majoration du budget ordinaire de l'ordre de 906 330 000 francs, majoration à laquelle doit s'ajouter une somme de 640 millions de francs afférente aux exercices 1961 et antérieurs. La majoration à l'extraordinaire est d'environ un demi-milliard.

L'intention du Gouvernement pour le budget 1962 est de maintenir au montant de deux milliards et demi, le supplément dû aux événements imprévisibles. Cette attitude révèle

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Martel.

A. — Membres : MM. De Saeger, De Staercke, Eeckman, Fimmers, Kiebooms, Lavens, Meyers, Michel, Parisi, Saint-Remy, Scheyven. — Boeykens, Boutet, Cools, Denis, De Sweemer, Detiège, Gelders, Martel, Nazé, Paque (Simon). — De Clercq, Grootjans.

B. — Suppléants : MM. Discry, Eyskens, Gillès de Pélichy, Herbiet, Posson, Van den Daele. — Bary, Sebrechts, Toubeau, Van Acker (Fr.), Vercauteren. — Picon.

Voir :

377 (1961-1962) :

- N° 1 : Projet de loi.
- N° 2 : Amendement.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1961-1962.

20 JUNI 1962.

WETSONTWERP

houdende een eerste aanpassing van de
begrotingsvooruitzichten voor het dienstjaar 1962.

VERSLAG

NAMENS
DE COMMISSIE VOOR DE FINANCIËN (1),
UITGEBRACHT DOOR DE HEER MICHEL.

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie heeft het onderzoek van dit ontwerp in één enkele vergadering kunnen beëindigen.

De Minister van Financiën heeft vooreerst zijn voornemen te kennen gegeven om de prerogatieven van het Parlement nauwgezet te eerbiedigen door, zoals vorig jaar, aan de wetgevende vergaderingen de bijkredieten ter goedkeuring voor te leggen zodra blijkt dat deze onvermijdelijk zijn. Dank zij deze methode, verhindert de Regering de ontworpen van de oorspronkelijk geplande begroting.

Door dit bijblad wordt voorzien in een stijging van de gewone begroting met 906 330 000 frank, waarbij een bedrag van 640 miljoen frank dient gevoegd voor de dienstjaren 1961 en vorige. De verhoging van de buitengewone begroting bedraagt ongeveer een half miljard.

Voor de begroting 1962 is de Regering van zins de bijkredieten, die aan niet te voorziene omstandigheden te wijten zijn, tot twee en een half miljard te beperken.

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Martel.

A. — Leden : de heren De Saeger, De Staercke, Eeckman, Fimmers, Kiebooms, Lavens, Meyers, Michel, Parisi, Saint-Remy, Scheyven. — Boeykens, Boutet, Cools, Denis, De Sweemer, Detiège, Gelders, Martel, Nazé, Paque (Simon). — De Clercq, Grootjans.

B. — Plaatsvervangers : de heren Discry, Eyskens, Gillès de Pélichy, Herbiet, Posson, Van den Daele. — Bary, Sebrechts, Toubeau, Van Acker (Fr.), Vercauteren. — Picon.

Zie :

377 (1961-1962) :

- N° 1 : Wetsontwerp.
- N° 2 : Amendement.

un net progrès par rapport aux exercices antérieurs lorsqu'on sait que les adaptations précédentes furent bon an mal an, d'environ 6 milliards, voire 12 milliards et même 14 milliards en 1958.

N'oublions pas, d'autre part, qu'en fin d'année, il se produira certaines annulations de crédits évoluant autour de deux à trois milliards. On ne peut donc conclure à la moindre dislocation du budget, des compensations devant être attendues.

Voici le détail des ajustements principaux :

a) revalorisation de la fonction publique : un demi-milliard;

b) conséquences de la situation créée au Congo et dans les territoires du Rwanda-Burundi, assistance technique : 279 millions pour l'année 1962, 418 millions pour les exercices antérieurs;

c) Ministère des Finances : 81 millions pour 1962, 107 millions pour les exercices antérieurs;

d) A l'extraordinaire : 300 millions au titre d'avance récupérable à la S.A.B.E.N.A., 200 millions pour la participation de l'Etat au fonds social de la Caisse nationale du crédit professionnel.

**

Un membre pose au Ministre les questions suivantes :

a) Quand l'hémorragie financière causée par nos engagements au Congo et au Rwanda-Burundi prendra-t-elle fin ? Le succès de la Belgique va incontestablement en diminuant en Afrique. Ce qu'on dépense la-bas, on le refuse en Belgique, ce qui entraîne dans notre pays une stagnation du progrès social.

b) La S.A.B.E.N.A. veut-elle prendre le pli de la Société des Chemins de fer en s'engageant dans des dépenses de prestige ? Nous savons ce que signifie une avance récupérable et connaissons le caractère dangereux de telle présentation. Nous demandons au Gouvernement de donner la justification de ces dépenses.

c) Quelles sont les intentions du Gouvernement sur l'application de la loi du 2 août 1955 ?

L'amendement de M. De Sweemer (*Doc. n° 377/2*) tend à prévoir le coût de l'adaptation automatique des pensions de l'Etat aux modifications des barèmes.

Le Gouvernement se doit d'appliquer la loi de 1955 sous peine de mécontenter gravement les pensionnés, car il ne serait point permis de réaliser des économies sur le compte des faibles. Nous ne voyons pas d'inconvénient à ce que le Gouvernement attende huit jours avant de donner une réponse définitive, mais qu'il veille à ne pas frauder dans l'exécution des lois car il engagerait les citoyens à ne pas respecter leurs obligations.

Un commissaire fait remarquer que le dépôt d'un feuillet d'ajustement des prévisions budgétaires lui semble normal, mais il a la certitude qu'un second feuillet suivra. On ne peut rien reprocher au Gouvernement lorsque la demande se rapporte à des crédits supplémentaires imprévisibles, mais en l'espèce, on aurait pu prévoir les 500 millions relatifs à la revalorisation de la fonction publique. Il en est de même des 81 millions demandés par le Ministère des Finances; une part provient des versements à la Caisse autonome des dommages de guerre et 20 millions pouvaient être prévus sans erreur possible.

Le budget n'est-il pas disloqué dès maintenant d'autant plus que durant le premier trimestre les revenus de l'Etat n'ont pas répondu aux prévisions.

Dit betekent ongetwijfeld een vooruitgang ten opzichte van vroegere dienstjaren, zo men bedenkt dat de begrotingsaanpassingen toen gemiddeld 6 miljard 's jaars beliepen, soms 12 miljard en zelfs 14 miljard, zoals in 1958.

Men mag bovendien niet uit het oog verliezen dat er op het einde van het jaar bepaalde kredieten, ten belope van twee à drie miljard, zullen vervallen. Er kan dus geen sprake zijn van een ontwrichting van de begroting, daar zekere compensaties mogen verwacht worden.

Ziehier het detail van de voornaamste aanpassingen :

a) revalorisatie van het openbaar ambt : een half miljard;

b) gevolgen van de toestand ontstaan in Kongo en in de gebieden Rwanda-Burundi; technische bijstand : 279 miljoen voor het jaar 1962, 418 miljoen voor de vorige dienstjaren;

c) Ministerie van Financiën : 81 miljoen voor 1962, 107 miljoen voor de vorige dienstjaren;

d) Op de buitengewone begroting : 300 miljoen ten titel van terugvorderbaar voorschot aan de S.A.B.E.N.A., 200 miljoen voor de deelneming van de Staat in het maatschappelijk fonds van de Nationale Kas voor Beroepskrediet.

**

Een lid stelt aan de Minister volgende vragen :

a) Wanneer zal de financiële aderlating, die veroorzaakt wordt door onze verbintenissen in Kongo en in Rwanda-Burundi een einde nemen ? De bijval van België in Afrika gaat onbetwistbaar in dalende lijn. Wat men daar uitgeeft weigert men in België, wat in ons land een stilstand van de sociale vooruitgang teweegbrengt.

b) Wil de S.A.B.E.N.A. dezelfde gewoonte aannemen als de spoorwegmaatschappij door aan prestige-uitgaven te doen ? Wij weten wat een terugvorderbaar voorschot betekent, en wij kennen het gevaarlijk karakter van dergelijke verstrekking. Wij vragen dat de Regering bedoelde uitgaven zou verantwoorden.

c) Welke zijn de bedoelingen van de Regering in verband met de toepassing van de wet van 2 augustus 1955 ?

Het amendement van de heer De Sweemer (*Stuk n° 377/2*) strekt ertoe de uitgave voor de automatische aanpassing van de Rijkspensioenen aan de schaalveranderingen te voorzien.

De Regering heeft tot plicht de wet van 1955 toe te passen, zoniet zal zij de gepensioneerden ten zeerste ontstemmen, want het mag niet geduld worden dat besparingen worden gedaan op de rug van de zwakken. Wij achten het niet ongepast, dat de Regering acht dagen zou wachten vooraleer een definitief antwoord te geven, maar zij mag niet trachten te ontkomen aan de uitvoering van de wetten, want aldus zou zij de burgers ertoe aansporen hun verplichtingen niet na te komen.

Een commissielid betoogt dat hij het indienen van een bijblad tot aanpassing van de begrotingsvooruitzichten als normaal beschouwt, maar hij is er van overtuigd dat een tweede bijblad zal volgen. Men kan de Regering niets verwijten als zij niet te voorziene bijkredieten aanvraagt, maar in casu had men de 500 miljoen voor de revalorisatie van het openbaar ambt kunnen voorzien. Hetzelfde geldt voor de 81 miljoen, die gevraagd zijn door het Ministerie van Financiën; een gedeelte ervan bestaat uit stortingen voor de Zelfstandige Kas voor Oorlogsschade en 20 miljoen hadden zonder mogelijke vergissing voorzien kunnen worden.

Is de begroting trouwens reeds nu niet ontwricht, des te meer daar de Rijksinkomsten over het eerste kwartaal niet aan de vooruitzichten beantwoorden ?

Un membre de la Commission demande au Ministre des Finances s'il n'est pas opportun de prévoir dès maintenant des crédits supplémentaires en vue des dépenses qui résulteront de l'adaptation des barèmes au 1er août prochain.

Le même intervenant fait ensuite une remarque au sujet de la présentation et de la motivation du crédit de 10 millions relatif à l'acquisition de terrains industriels à Grobbendonk. Il fait remarquer que ce n'est pas à un comité d'expansion économique à décider légalement de l'acquisition d'un terrain par l'Etat.

Un commissaire admet la nécessité d'un feuilleton, mais pose la question de savoir comment on fera face aux dépenses nouvelles. Il n'y a que trois méthodes possibles : l'impôt, l'économie et l'emprunt. Le Gouvernement s'est engagé formellement à ne pas emprunter pour couvrir des déficits ordinaires. Il reste l'impôt et les économies.

Qu'en est-il de la rationalisation des chemins de fer, de la réforme et des économies en matière d'assurance maladie-invalidité ? Il fait part de son intention de ne plus voter aucun crédit tant qu'un commencement d'exécution n'est pas intervenu dans ces différents domaines.

Un membre reprend une précédente remarque au sujet du caractère provisoire du poste de 300 millions destiné à la S.A.B.E.N.A. Il fait remarquer que si l'Etat possède 90 % des actions de capital dans cette société, on ne perçoit pas sa participation effective dans la gestion. Le groupe socialiste n'a pas ses apaisements à ce sujet. Le même intervenant attire l'attention du Ministre sur les difficultés créées par la France dans la fusion des sociétés et la création d'Air-Union; si la fusion ne se réalise pas dans un proche délai, le crédit supplémentaire perd sa raison d'être.

* *

Réponse du Ministre des Finances.

Le Ministre répond comme suit aux différentes questions posées :

— En ce qui concerne les dépenses engagées au Congo et au Rwanda-Burundi, le Gouvernement attend la décision que va prendre l'O.N.U.

Dès le retour du Ministre des Affaires Etrangères, ce dernier nous apprendra quelles charges nous resteront.

— Il est exact que l'aide de 300 000 000 de francs à la société S.A.B.E.N.A. doit permettre d'améliorer la position de la Belgique dans les négociations en vue de la création d'Air-Union. Jusqu'à présent les pourparlers d'intégration se font dans de mauvaises conditions et se heurtent à l'opposition d'un pays voisin.

Le Ministre est d'accord avec ceux qui affirment qu'aucune solution raisonnable n'est en vue tant que la S.A.B.E.N.A. doit continuer une politique de prestige sans en avoir les moyens.

Il n'y a que deux solutions dans ce secteur, soit l'intégration dans Air-Union, soit la rationalisation.

— La question des pensions soulevée par l'amendement de M. De Sweemer résulte d'un malentendu. En effet, l'adaptation des pensions est prévue dans la somme de un milliard que le Gouvernement a mise à la disposition de la programmation sociale dans le secteur public. Il est prévu un milliard pour 1962, deux milliards pour 1963 et 3 milliards pour 1964. L'importance de ces crédits permettra de résoudre à la fois le problème de la revalorisation de la fonction publique et l'adaptation des pensions.

Een commissielid vraagt de Minister van Financiën of het niet past nu reeds bijkredieten te voorzien, met het oog op de uitgaven die uit de aanpassing van de weddeschalen op 1 augustus eerstkomend zullen voortvloeien.

Zelfde spreker maakt nog een opmerking over de opneming en de motivering van het krediet van 10 miljoen voor de aankoop van nijverheidsgronden te Grobbendonk. Hij betoogt dat het Comité voor Economische Expansie wettelijk de aankoop van een grond door de Staat niet kan beslissen.

Een commissielid geeft toe dat een bijblad noodzakelijk is, maar hij vraagt hoe men het hoofd zal kunnen bieden aan de nieuwe uitgaven. Er zijn slechts drie mogelijke methodes : belasting, besparing en lening. De Regering heeft formeel de verbintenis aangegaan, geen lening aan te gaan om de gewone tekorten te dekken. Blijven nog over : de belasting en besparingen.

Hoever staat het met de rationalisatie van de spoorwegen, de hervorming en de besparingen inzake ziekte- en invaliditeitsverzekering ? Hij geeft als zijn voornemen te kennen, geen enkel krediet meer goed te keuren, zolang niet tot de uitvoering wordt overgegaan in die verschillende sectoren.

Een lid doet nogmaals een vroegere opmerking gelden over het voorlopig karakter van de post van 300 miljoen, die voor de S.A.B.E.N.A. is bestemd. Hij betoogt dat zo de Staat 90 % van de kapitaal aandelen in deze vennootschap bezit, men zijn effectieve deelneming aan het beheer niet vaststelt. De socialistische fractie is dienaangaande niet gerustgesteld. Hetzelfde lid vestigt de aandacht van de Minister op de door Frankrijk verwekte moeilijkheden inzake fusie van vennootschappen en bij de oprichting van Air-Union; indien de fusie niet eerlang plaatsvindt, bestaat er geen aanleiding meer toe om het bijkrediet te verlenen.

* *

Antwoord van de Minister van Financiën.

De Minister heeft op de gestelde vragen als volgt geantwoord :

— Wat betreft de in Kongo en in Rwanda-Burundi vastgelegde kredieten wacht de Regering de beslissing af die door de O.V.N. zal genomen worden.

Bij zijn terugkeer zal de Minister van Buitenlandse Zaken ons mededelen welke lasten wij nog te dragen hebben.

Het is waar dat de hulpverlening van 300 000 000 frank aan de S.A.B.E.N.A. er moet toe bijdragen om de positie van België te verbeteren bij de onderhandelingen met het oog op de oprichting van « Air-Union ». Tot nog toe verlopen de besprekingen betreffende de integratie onder slechte voorwaarden, daar zij stuiten op de tegenstand van een naburig land.

De Minister is het eens met diegenen die beweren dat er van geen redelijke oplossing sprake kan zijn, zolang de S.A.B.E.N.A. een prestigepolitiek moet voeren zonder te beschikken over de daartoe nodige middelen.

In deze sector zijn er slechts twee oplossingen, hetzij de opneming in de Air-Union, hetzij de rationalisatie.

— De kwestie van de pensioenen die door het amendement van de heer De Sweemer te berde werd gebracht is te wijten aan een misverstand. In de pensioenaanpassing is onder meer voorzien door het bedrag van één miljard dat de Regering ter beschikking van de maatschappelijke programmering in de publieke sector heeft gesteld. Voor 1962, belooft de voorziening één miljard voor 1963, twee miljard, en voor 1964, 3 miljard. Het bedrag van deze kredieten zal het mogelijk maken tegelijk het probleem van de revalorisatie van het openbaar ambt en de pensioenaanpassing op te lossen.

— L'observation faite par un honorable membre au sujet du caractère prévisible des 500 millions supplémentaires demandés pour la revalorisation de la fonction publique n'est point fondée. Lors de l'élaboration du budget pour 1962, les projets relatifs à la revalorisation de la fonction publique n'étaient pas suffisamment avancés que pour chiffrer son incidence budgétaire. Le Gouvernement a donc dû se borner à prévoir un crédit de principe qui doit à présent être porté à un milliard.

— Personne ne peut présumer que la moins-value actuelle des rentrées de 353 millions soit le signe d'une dislocation du budget. Il apparaît au contraire que ladite moins-value ne représente qu'un pour cent à peine des recettes qui se montent à 42 milliards et qu'en conséquence le Gouvernement a parfaitement estimé les recettes et ne peut recevoir la moindre critique à ce sujet. Les dépenses restent strictement dans les limites des prévisions.

— La suggestion qui a été faite au sujet de l'opportunité de prévoir, dès maintenant, l'adaptation des barèmes attendue pour le 1er août prochain, n'est pas pertinente. Il n'est pas possible en effet de faire cette évaluation en bloc, car il faut obtenir les estimations respectives de chacun des départements. Normalement un second feuillet est élaboré au mois de juillet et nous pourrions le préparer en connaissance des données qui nous seront transmises.

— Il est exact qu'une erreur s'est glissée à la page 24 de l'Exposé des Motifs lorsqu'il est dit à propos de l'acquisition de terrains industriels à Grobbendonk que: « le comité d'expansion économique et de la politique régionale a décidé l'acquisition par l'Etat des terrains nécessaires... ».

En effet ce n'est pas au comité d'expansion à décider, mais simplement à proposer. C'est le Gouvernement qui décide l'acquisition.

— Le Ministre des Finances est fermement décidé à maintenir l'équilibre du budget. A titre de comparaison il signale que les années précédentes il a été sollicité des crédits supplémentaires à concurrence de 6 milliards et même de 14 milliards en 1958. Si nous pouvions dès lors nous limiter cette année à 2 milliards et demi, il s'agirait d'un excellent résultat. Le Ministre est décidé à maintenir cette position envers et contre tous.

La chose est possible lorsqu'on tient compte d'une certaine compensation par les annulations de crédits. Par exemple, en 1961 nous avons demandé 5 milliards de crédits supplémentaires; il y eut d'autre part 2 milliards et demi de moins-value mais l'année a pu se terminer avec un mali de 4 milliards et demi seulement, par le fait d'une récupération de 3 milliards du chef d'annulations de crédits.

— On aurait tort de reprocher au Gouvernement l'absence d'une politique d'assainissement; il suffit de citer le domaine des finances communales et celui du chômage dans lequel la nouvelle réglementation produit ses effets. C'est à la Commission chargée de la réforme de l'assurance maladie-invalidité qu'il faut reprocher d'avoir fait des propositions entraînant un supplément de dépenses et non au Gouvernement; d'ailleurs on peut souligner que cette année, le déficit diminue alors qu'il s'est stabilisé l'an dernier.

Les propositions faites par la Commission de réforme sont bonnes pour tout le monde, sauf pour le Gouvernement.

Il existe un grave problème à la S.N.C.F.B. par le fait que les pensionnés, au nombre de 77 000, dépassent con-

— De door het achtbare lid gedane opmerking, nopens de voorzienbare aard van de 500 miljoen frank aan bijkredieten, bestemd voor de revalorisatie van het openbaar ambt, is ongegrond. Bij het opmaken van de begroting voor 1962, waren de ontwerpen in verband met de revalorisatie van het openbaar ambt niet genoegzaam gevorderd om de terugslag ervan op de begroting te kunnen berekenen. De Regering heeft er zich derhalve moeten toe beperken een principieel krediet te voorzien dat thans op 1 miljard dient gebracht.

— Niemand mag vooraf gaan denken dat de huidige mindere opbrengst aan ontvangsten, ten belope van 353 miljoen, zou duiden op een ontwrichting van de begroting. Integendeel blijkt het dat bedoelde minderwaarde slechts overeenstemt met amper één procent van de ontvangsten die 42 miljard bedragen, en dat de Regering dienvolgens de ontvangsten juist geraamd had, zodat haar dienaangaande niet de minste kritiek kan worden toegestuurd. De uitgaven blijven streng binnen de perken van de vooruitzichten.

— De suggestie die gedaan werd betreffende de gepastheid van nu af reeds de voor 1 augustus aanstaande verwachte aanpassing van de weddeschalen te voorzien, houdt geen steek. Het is inderdaad niet mogelijk die globale raming te doen, daar de respectieve schattingen door ieder departement dienen verstrekt. Normaal wordt een tweede bijblad tijdens de maand juli klaargemaakt en wij zullen het kunnen voorbereiden aan de hand van de gegevens die ons zullen verstrekt worden.

— Er komt inderdaad een vergissing voor op blz. 24 van de Memorie van Toelichting, waar vermeld staat, met betrekking tot de aankoop van nijverheidsgronden te Grobbendonk: « Het Comité voor Economische Expansie en Streekontwikkeling heeft de aankoop door de Staat van de nodige gronden... beslist ».

Het Comité voor Expansie heeft immers geen beslissing te nemen, maar eenvoudigweg een voorstel te doen. Het is de Regering die over de aankoop beslist.

— De Minister van Financiën is vast besloten het evenwicht van de begroting te handhaven. Bij wijze van vergelijking meldt hij dat de vorige jaren bijkredieten ten belope van 6 miljard, en zelfs van 14 miljard in 1958, aangevraagd werden. Indien wij ons dus dit jaar tot 2,5 miljard konden beperken, zou dit een uitstekend resultaat zijn. De Minister heeft zich voorgenomen dit standpunt in alle omstandigheden te handhaven.

Zulks is mogelijk zo rekening wordt gehouden met een zekere compensatie die voortvloeit uit het verval van kredieten. Wij hebben bij voorbeeld, in 1961, 5 miljard aan bijkredieten gevraagd; er was anderzijds een mindere opbrengst van 2,5 miljard, maar men heeft het einde van het jaar kunnen bereiken met een mali van slechts 4,5 miljard, door het terugwinnen van 3 miljard ingevolge het verval van kredieten.

— Men zou ongelijk hebben de Regering het verwijt toe te sturen geen saneringspolitiek te voeren; het volstaat te verwijzen naar de sector van de gemeentefinanciën en naar die van de werkloosheid, waarin de nieuwe reglementering uitslagen oplevert. Het is aan de Commissie, belast met de hervorming van de ziekte- en invaliditeitsverzekering, dat het verwijt dient toegestuurd, voorstellen te hebben gedaan die aanleiding geven tot bijkomende uitgaven, maar niet aan de Regering; er kan trouwens worden onderstreept dat het tekort dit jaar afneemt, terwijl het het vorige jaar gestabiliseerd werd.

De door de Commissie voor de Hervorming gedane voorstellen zijn geschikt voor iedereen, uitgezonderd voor de Regering.

Het feit dat het aantal van haar gepensioneerden (77 000) merkkelijk hoger ligt dan het aantal personeelsleden in actieve

sidérablement le nombre des personnes en activité, qui est de 65 000. Le problème de la rationalisation est peut-être facile à concevoir, mais il se heurte dans sa réalisation à pas mal d'intérêts régionaux respectables.

Un commissaire déclare qu'il ne comprend pas la réponse du Ministre des Finances selon laquelle la somme d'un milliard prévue pour la revalorisation de la fonction publique comprend en même temps l'adaptation des pensions d'après les barèmes. On ne dit pas en effet qui attribuera les crédits et quel sera leur montant exact. Le membre insiste pour que ce poste soit inscrit séparément dans le budget étant donné qu'il résulte d'une loi distincte. Le Ministre, adjoint aux Finances, reprend à nouveau l'argumentation selon laquelle le milliard destiné à la revalorisation de la fonction publique comprend non seulement les allocations barémiques, mais d'autres allocations comme les majorations du pécule de vacance et les sommes destinées à couvrir l'adaptation des pensions.

Le Ministre souligne que la loi du 2 août 1955 est peut-être bonne, mais qu'en fait elle n'a jamais été appliquée. Lors de la discussion devant le Parlement au sujet de l'augmentation des pensions à partir du 1er juillet prochain, le Gouvernement dira s'il veut modifier — et dans quel sens — la loi du 2 août 1955.

**

L'amendement de M. De Sweemer est ensuite présenté sous une nouvelle forme libellée comme suit : « 300 millions en déduction du milliard prévu pour la revalorisation de la fonction publique ». Une brève discussion surgit alors au sujet de ce nouvel amendement, au cours de laquelle un membre fait remarquer que cet amendement est de nature à porter atteinte à la programmation sociale.

**

L'amendement de M. De Sweemer est rejeté par 8 voix contre 1 et 8 abstentions.

Il est alors passé au vote des articles qui sont adoptés chacun séparément, par 13 voix contre 2 et 2 abstentions.

L'ensemble du projet est adopté par 13 voix contre 2 et 2 abstentions.

Le Rapporteur,
J. MICHEL.

Le Président,
J. MARTEL.

dienst (65 000) betekent voor de N.M.B.S. een zware last. Het is misschien gemakkelijk zich de oplossing van het probleem van de rationalisatie in te denken, maar de praktische regeling ervan stuit op heel wat niet te verwaarlozen gewestelijke belangen.

Een lid begrijpt het antwoord van de Minister van Financiën niet, waar deze betoogt dat het voor de revalorisatie van het openbaar ambt uitgetrokken bedrag van één miljard ook de aanpassing van de pensioenen in overeenstemming met de weddeschalen omvat. Er wordt inderdaad niet verduidelijkt wie de kredieten zal toekennen en hoeveel zij juist zullen bedragen. Het lid dringt aan opdat deze post afzonderlijk op de begroting zou uitgetrokken worden, daar hij uit een andere wet voortvloeit. Op zijn beurt verdedigt de Minister, adjunct voor Financiën, het argument volgens hetwelk het voor de revalorisatie van het openbaar ambt bestemde miljard niet alleen de weddeaanpassingen omvat, maar ook andere uitkeringen zoals de verhoging van het vacatiegeld en de voor de aanpassing van de pensioenen vereiste sommen.

De Minister legt er de nadruk op dat de wet van 2 augustus 1955 wellicht een goede wet is, maar dat zij feitelijk nooit werd toegepast. Tijdens het parlementair debat in verband met de verhoging van de pensioenen vanaf 1 juli e.k., zal de Regering aankondigen of zij de wet van 2 augustus 1955 wil wijzigen — en in welke zin.

**

Daarop wordt het amendement van de heer De Sweemer in een gewijzigde vorm voorgedragen. Het luidt thans als volgt : « 300 miljoen in mindering van het voor de revalorisatie van het openbaar ambt uitgetrokken miljard ». Aan dit nieuwe amendement wordt een korte bespreking gewijd. Een lid merkt op dat het amendement de sociale programmatie zou kunnen in gevaar brengen.

**

Het amendement van de heer De Sweemer wordt verworpen met 8 stemmen tegen 1 en 8 onthoudingen.

Daarop wordt er gestemd over de artikelen, die, elk afzonderlijk, aangenomen worden met 13 tegen 2 stemmen en 2 onthoudingen.

Het ontwerp in zijn geheel wordt goedgekeurd met 13 tegen 2 stemmen en 2 onthoudingen.

De Verslaggever,
J. MICHEL.

De Voorzitter,
J. MARTEL.